

Κοινωνική Προσφορά

Βιώματα Εθελοντισμού

Επιμελείται η Μάρω Αχιλλέως, Εκπαιδευτικός, Μέλος Διοικούσας Επιτροπής Ε.Σ.Ε. Λεμεσού

Μια Φωλιά του Εθελοντισμού

Στην οδό Πίνδου 6, στεγάζονται τα γραφεία του Παγκυπρίου Συνδέσμου Καρκινοπαθών και Φίλων Λεμεσού. Εκτός από τις διάφορες υπηρεσίες που προσφέρει, λειτουργεί εδώ Κέντρο Ημέρας, όπου δίνεται στήριξη σε πολλούς συνανθρώπους μας.

Πιο κάτω ερχόμαστε σε γνωριμία με το Κέντρο αυτό, ακούοντας τη Σοφία Σακινιού να μας περιγράφει πώς νιώθει βιώνοντας τον εθελοντισμό στο Κέντρο.

"Εδώ μαζευόμαστε 4 φορές την εβδομάδα όλα τα μέλη του Κέντρου Ημέρας και συζητούμε διάφορα θέματα που μας απασχολούν. Επίσης έχουμε διάφορες δραστηριότητες όπως ζωγραφική, χειροτεχνία, μουσική, θέατρο, διάφορες εκδρομές κι ότι άλλο φανταστείς.

Αντλώντας δύναμη ο ένας απ'τον άλλο με χαμόγελο, γέλιο και πίστη για ζωή νιώθουμε πως μπορούμε να προσφέρουμε αυτό το περίσσειμα της καρδιάς στον πονεμένο συνάνθρωπο μας. Νοσηλευτές, συντονιστές, γιατροί όλοι φίλοι μας πολύ καλοί, πάντα πρόθυμοι για συμβουλές και βοήθεια. Όποιος μπει σ' αυτό το περιβάλλον που λέγεται ΠΑΣΥΚΑΦ και

μυρίσει απ' το λουλούδι της αγάπης μεθάει από τη μυρωδιά που λέγεται εθελοντισμός. **Ο εθελοντής παντού και πάντα παρών στον πόνο το κρεβάτι με τ' απαλό του χάδι και το γλυκό χαμόγελο τον πόνο απαλύνει. Και στη χαρά πάντα μαζί μ' ένα γλυκό καλό λόγο.** Ας πάρουμε όλοι για πρότυπο τον αγώνα του γιατρού Σβάιτσερ, που η πιο μεγάλη του αμοιβή όπως έλεγε ήταν η ηθική ικανοποίηση και η χαρά ότι μπόρεσε να σώσει χιλιάδες ζωές. Η ζωή είναι το πολυτιμότερο αγαθό που μας χάρισε ο Θεός, πρέπει να το σεβόμαστε και να το προστατεύουμε. Ο Χριστός πρόσφερε τη ζωή του για μας και εμείς ν' αρνιόμαστε λίγη αγάπη, λίγη χαρά στο συνάνθρωπο μας; **Η προσφορά μου είναι προσφορά στον ίδιο**

το Θεό. Ας γίνουμε λοιπόν όλοι μας καλοί Σαμαρείτες χωρίς να επιλέξουμε σε ποιο θα προσφέρουμε την Αγάπη και Βοήθεια μας με μόνο οδηγό τη μεγάλη εντολή του Χριστού. **Αγάπα τον Πλησίον σου ως Εαυτόν. Προσφέροντας, αντίλεις ικανοποίηση και καταξιώνεσαι ως Άνθρωπος."**

Η Σοφία γράφει και ποιήματα. Εμείς επιλέξαμε από τη συλλογή της το ποίημα με τον τίτλο :

" Αγάπη στο Συνάνθρωπο μας "

Τι κοσιάζει σ' εσένα ένας καλός λόγος,
στον άρρωστο που κάθεται στη γωνιά μοναχός;
Τίποτα.

Όμως για εκείνον είναι το Παν
είναι μιιά Ελπίδα, ένα Στήριγμα
για να συνεχίσει το δύσκολο δρόμο
της ζωής του.

Γ' αυτό πήγαινε μίλησε του, αγκάλιασε τον
δείξε του αγάπη,
πρόσφερε του τη βοήθεια σου
και νά'σαι σίγουρος
πως κ' αυτός θα σου δείξει
τη δική του αγάπη γιατί είναι άνθρωπος
κι έχει το ίδιο δικαίωμα μ' εσένα
Να Ζει και να Ελπίζει.

Ένα Θερμό "Ευχαριστώ" σε μια Σεμνή Εθελόντρια

"Ένα θερμότατο "Ευχαριστώ" μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου επιθυμώ να εκφράσω προς μια σεμνή εθελόντρια που τελείως αθόρυβα προσφέρει την ποικιλόμορφη βοήθεια της στον κάθε συνάνθρωπο που τη χρειάζεται. Τη Διάνα τη γνωρίζω εδώ και πολλά χρόνια. Τη θυμάμαι σαν νεαρή κοπελλίτσα να εργάζεται σαν γραμματέας στο Λανίτειο Γυμνάσιο. **Πάντα γελαστή, πρόσχαρη, έτοιμη να προσφέρει τη βοήθεια και την αγάπη της.** Αργότερα στα χρόνια των φασαριών με τους τούρκους και τα χρόνια της εισβολής **ενταγμένη στην τάξη των εθελοντριών νοσοκόμων πρόσφερε πολύτιμη βοήθεια στους πληγωμένους, τους αρρώστους και τους βασανισμένους.** Τη συνάντησα πριν αρκετό καιρό σε κάποιο ιατρικό κέντρο, όπου συνόδευε και βοηθούσε μια κοπέλλα για εξετάσεις. Γνωρίζοντας την πλούσια δραστηριότητα της, της πρότεινα να ενταχθεί στο Σώμα Εθελοντών. Με ύφος πολύ σεμνό με ευχαρίστησε για την πρόταση λέγοντας μου

" Μπορείς να πληροφορήσεις το Σώμα Εθελοντών καθώς και οποιονδήποτε χρειάζεται κάποιου είδους βοήθεια (ενέσεις, μεταφορά, συντροφιά κ.λ.π) ότι είμαι στη διάθεση του.

Μέσα στον περασμένο Απρίλιο η ηλικιωμένη μητέρα μου νοσηλευόταν στο νοσοκομείο ύστερα από κάποιο χτύπημα. Ήταν θυμάμαι Μεγάλη Δευτέρα όταν πήρε εξιτήριο. Συνάμα μας δόθηκε μια σειρά ενέσεις που έπρεπε να κάνει καθημερινά για ένα μήνα. Βρέθηκα σε πολύ δύσκολη θέση. Προσπάθησα να βρω νοσοκόμα που νάρχεται στο σπίτι για τις ενέσεις, όμως μάταια. Πολύ δύσκολη η εξεύρεση νοσοκόμας γιατί ήταν Μεγάλη Εβδομάδα. Τη στιγμή εκείνη ήρθε στο μυαλό μου η Διάνα. Ένα τηλεφώνημα στη σεμνότατη αυτή εθελόντρια και το πρόβλημα μου λύθηκε. **Ερχόταν καθημερινά, όλη τη Μεγάλη Εβδομάδα, ακόμη και την ημέρα του Πάσχα, πάντα γελαστή, έκανε την ένεση, έλεγε 2-3 κουβέντες αγάπης στην άρρωστη και πραγματικά ένιωθες πως της**

απαλυνε τον πόνο.

Άμα τελείωσε σχεδόν δεν ήθελε να δεχτεί ούτε το "Ευχαριστώ" που της είπα την τελευταία μέρα.

" Μη με ευχαριστείτε, απλώς έκανα το καθήκον μου. " μας είπε " Και αν πέσουν στην αντίληψη σας τέτοιες περιπτώσεις απλώς κάντε μου ένα τηλεφώνημα. Είμαι πάντα έτοιμη."

Όπως πληροφορήθηκα η Διάνα ανήκει σε μια ομάδα στήριξης καρκινοπαθών όπου προσφέρει συστηματικά τη βοήθεια της. Δυστυχώς από την ίδια δε μπόρεσα να έχω περισσότερες πληροφορίες για την πλούσια εθελοντική της δραστηριότητα γιατί αποφεύγει να δίνει. Αυτές οι λίγες γραμμές γράφονται χωρίς τη συγκατάθεση της, την παρακαλώ πολύ να με συγχωρέσει γι αυτό, νιώθω όμως πως **θέλω να της πω ένα "Ευχαριστώ" μέσα από την καρδιά μου και να ευχηθώ ο Θεός να της χαρίζει υγεία για να συνεχίζει την πλούσια προσφορά της.**
Μάρω Αχιλλέως